

Rok apoštola Pavla 2008–2009

U příležitosti dvou tisíce let narození apoštola Pavla, které historici kladou mezi léta 7 a 10 po Kristu, svatý otec Benedikt XVI. při nešporách slavnosti sv. Petra a Pavla (28. 6. 2007) v bazilice sv. Pavla za hradbami oficiálně oznámil, že mu bude věnován zvláštní jubilejní rok od 28. června 2008 do 29. června 2009. Tento „Rok sv. Pavla“ se koná nejen v Římě, kde jsou pod oltářem výše zmíněné baziliky uchovávány ostatky apoštola Pavla, nýbrž ve všech částech světa se pořádá celá řada liturgických a kulturních akcí, mnohá studijní symposia a rozličné pastorační iniciativy, které se nechávají inspirovat pavlovskou spiritualitou. Školní rok 2007-2008, jenž právě začíná, nabízí příležitost hlouběji poznat apoštola Pavla. Není nikdo, kdo by mohl zprostředkovat tak autentický pohled do prvotního křesťanství, jako právě apoštol Pavel. V jeho listech zaznívá bezprostřední hlas apoštola, který náležel k druhé generaci křesťanů. On byl povolán samotným vzkříšeným Kristem (srov. Gal 1,1), avšak nepatřil do kruhu dvanácti apoštolů (srov. Sk 1,13.26; 1 Kor 15,5-9). Jeho listy nám poskytují náhled do prvních pohanokřesťanských církevních obcí, do jejich struktury a organizace, do jejich problémů a potřeb, avšak rovněž i do debat a kontroverzí, které vyvstaly při volném přijímání pohanů do církve, která ještě platila za část židovského společenství. V svých listech dává Pavel najevo, kým skutečně je:

Nejstarší vyobrazení apoštola Pavla, rytina na náhrobním kameni (kolem roku 330), Řím (Vatikánská muzea)

světec obtížený chybami a slabostmi. Žádný jiný z novozákonních autorů nám nedává nahlédnout do svého nitra tak, jako právě apoštol Pavel. Z jeho listů je patrné, že se neustále obklopuje lidmi, kteří jsou mu věrně oddaní a kteří se podrobují jeho příkazům a nařízením. On, který dříve byl náruživým zastáncem židovství, si jako křesťan tento svůj charakter uchoval a dával ho velmi často pocítit svým novým spolubratrům ve víře. V listu Galatanům sděluje: „Když však přišel Petr do Antiochie, přímo jsem proti němu vystoupil, protože si zasloužil výtku“ (Gal 2,11). Křesťanům v Korintu dokonce

(Pokračování na straně 2)

Úmysly modlitby živého růžence:

Říjen:	za požehnání pro veřejnou správu a dobrou volbu při senátních a krajských volbách
Listopad:	za ty, kteří žijí dlouhá léta v neodpuštění a nesmíření
Prosinec:	za mladé rodiny v naší farnosti a požehnání pro výchovu dětí

Rok apoštola Pavla 2008–2009

(dokončení ze strany 1)

několikrát vyhrožuje: „Mám k vám přijít s holí?“ (1 Kor 4,21), „až zase přijdu, nikoho nebudu šetřit“ (2 Kor 13,2). Zároveň je však tento tvrdý a nekompromisní muž zcela oddán svému poslání. Pro něj platí jen láska jeho Pána a služba jeho církevním obcím, jak to krásně dosvědčuje jeho nejstarší list: „My jsme si mezi vámi počínali tak něžně, jako když matka hýčká svoje děti. Tak jsme po vás toužili, že bychom vám nejraději nejen odevzdali Boží radostnou zvěst, ale dali za vás i vlastní život. Tak velice jsme si vás oblíbili.“ (1 Sol 2,7-8). Apoštol Pavel

náležel dvěma kulturám, židovství a helénismu. Na jedné straně je viděn jako jeden ze zakladatelů křesťanství, na druhé straně jako apóstata náboženství svých otců. Sám se však pokládal za „služebníka Ježíše Krista a povoláný apoštol“ (Řím 1,1). Lze tvrdit, že apoštol Pavel zajisté právem patří k ústředním postavám křesťanství. Tento apoštol zve a vyzývá k víře. On, který neúnavně pracoval pro Krista, pro něho trpěl i zemřel, je *par excellence* svědkem toho, že právě Kristus pro něj znamenal vše.

Za římskokatolickou farnost ve Slavkově u Brna
P. Doc. Petr Mareček, Th.D, farní vikář

Mám dny, kdy vypadám skvěle...

...a dny, kdy vypadám strašně, však mám-li být upřímněj, musím říct, že převážou - no, znáš mě...

Kdo byl nezal úvod jedné z písniček Marka Ebena. Proč ji zmiňuji? Protože právě v tomto duchu se neslo naše letošní léto. Tedy obrazně. Nešlo o nějaké fyzické nedostatky, ale o to jak se nám dařilo nebo spíš nedařilo. Všechno začalo tou „úžasnou“ dovolenou, na které, jak jsem psala minule, je nám vždycky dobře. Tentokrát jsme zažili zpestření ve formě antibiotik pro našeho jinak celoročně zdravého synka. S tím souviselo citelné omezení výletů, her (Patrik téměř nespal a když už konečně, chodili jsme po špičkách) a střídavé rodičovské péče (když je nemocný, tátu prostě nesnesel). Po vyčerpávajícím týdnu jsem se těšila domů. Moje úleva netrvala dlouho, patrně abych příliš nezhálela, uhnala jsem si zánět dutin a byli jsme tak s Patričkem na sebe odkázáni další týden. On dobíral antibiotika a já léčila dutiny. Manžel s dcerkou se mezitím snažili užít si léta. Prázdniny pokračovaly a my si je vytrvale prokládali drobnými nepříjemnostmi, v jejichž pozadí stále zněly sourozenecké spory našich miláčků provázené vydatným křikem jejich pronikavých hlásků. Můžu říct, že tolik rodi-

čovských krizí a srdečních nepokojů jsem nezažila dlouho a doufám, že mám zase na čas vystaráno. Nepřidala mi ani vzdálenost mých rodných sester, jedna v Austrálii, druhá blízko a přece daleko... Koncem srpna jsme se s kamarádkami dobraly k překvapivě nepříjemnému nedorozumění, polámalo se nám auto, Magdalénka dostala angínu a Páťa se rozhodl uvítat své čtyři špičáky pořádnou několikadenní horečkou. Co říci závěrem? Víím, že se máme v podstatě dobře, máme co jíst, kde spát, jsme zdraví, není tu válka a stěžovat si zavání téměř rouháním, ale věřte, není snadné zažít takové léto, když kolem vás jsou všichni „prostě v pohodě“ a „užívají si“. Snad jen opět slova písničkáře přinášejí jakousi útěchu: „V písni se zpívá, že chvíli je sluníčko a chvíli, že zase prší, tak nevím, proč musím furt chodit v gumáku, a všichni kolem jsou suší.“ (M. E.) Původně jsem tímto chtěla svůj příspěvek ukončit, ale přečetl si ho první kritik, můj jiný duchaplný manžel, a nechápavě se otázel: „A v čem jako spočívá ta útěcha?“ Tak tedy pro ty, kteří stejně jako on nepochopili, dodávám: Ona útěcha spočívá v tom, že „své dny“ má čas od času každý z nás. Zkrátka nejsme v tom sami!

Petra Šaňková

Poutní zájezd do Tyrolska a Bavorska

V červnu jsme se zúčastnili třídního farního zájezdu do Rakouska a Německa. Program byl slibný, a tak jsme se docela dost těšili. Po odjezdu v časných ranních hodinách v úterý 17. 6. jsme přibližně v poledne dorazili do Altöttingu, jednoho z nejvýznamnějších německých poutních míst. Je to malé město v Bavorsku, ale koncentrací významných památek na velmi malém prostoru nám připomínalo Prahu. Počasí bohužel nebylo nic moc, poprchávalo a bylo zataženo. Díky poctivé přípravě zájezdu jsme se mohli zúčastnit mše svaté v Milostné kapli na náměstí, kde jsou dokonce ve speciálních pouzdrech uložena srdce nejvýznamnějších německých panovníků. Mši sloužili otcové Milan, Pavel Buchta (Otnice) a Jan Klíma (Bohdalice). Odpoledne jsme zavítali do rodného městečka papeže – Marktl am Inn – a opět za deště si prohlédli jeho rodný dům. Cestou sem jsme navštívili otce Josefa Kotulana, rodáka z Bedřichovic, který po emigraci mnoho let působil v obci Schwendt, kde zanechal výraznou stopu a místní na něj rádi vzpomínají. Večer jsme dorazili do penzionu v městě Walchsee u jezera pod pohořím Smělého Císaře. Byl krásný večer a po skvělém čaji v restauraci jsme brzo ulehli, protože nás čekal náročný den. Ubytování bylo taktéž skvělé. Druhý den po snídani v penzionu a po mši sv. ve Schwendtu nás čekala cesta pod nejvyšší vrchol Rakouska Grossglockner (3797m) s pohledem na největší rakouský ledovec Pasterze. Cesta vedla legendární vysokohorskou panoramatickou silnicí. Stoupání po této silnici, kde se mimochodem platí mýtné, trvalo více než 2,5 hodiny. Protože byla mlha a poprchávalo, bylo nutné jet opatrně. Do cíle cesty jsme se vyšplhali asi o půl třetí, a to už se začalo vyjasňovat. Nabídl se pohled na krásné pohoří s vrcholem Grossglockner a pod ním ležícím největším rakouským ledovcem Pasterze. Stálo to za to. To jsme ale netušili, že to není poslední zážitek tohoto dne. Cesta zpět byla pro řidiče ještě náročnější.

Po sjetí asi 2/3 vysokohorské silnice Hochalpenstrasse začalo v autobuse být cítit „jako by se páčila guma“. Autobus měl poruchu, a protože nefungovalo řazení, museli jsme doufat, že nebude nutno z neočekávaných důvodů zastavit (v tom případě by se autobus už asi nerozjel). Jeli jsme krokem do Zell am See, kde jsme tak tak projeli kruhovým objezdem (nic v ten okamžik nejelo – nemohli jsme zastavovat) a z posledních sil to dokleпали na parkoviště u obchodního centra. Zčistajasna se objevila paní a nabízela pomoc, zajistila asistenční službu. Později mi otec Milan řekl: „...dnes jste viděl anděla“. Bylo to opravdu neuvěřitelné, že se nám hladce podařilo projet tolik kilometrů sice krokem, ale hladce, a nakonec po asi 1 hodině opraveným autobusem pokračovat dál do penzionu na nocleh. Ráno opět po snídani a po mši ve Walchsee jsme vyrazili tentokrát do německého národního parku Berchtesgaden na horu Kehlstein. Na ní se tyčí Hitlerovo Orlí hnízdo. Od rána bylo krásně a vyhlídka na vrcholky Alp z Orlího hnízda se nedá zapomenout. Chata je postavena v nadmořské výšce 1834 m n. m. a je to unikátní technické dílo. Místo pro stavbu nebylo vybráno náhodně, je to jedno z nejlepších míst pro výhledy do celého okolí Berchtesgadenu. Krásně je vidět i jezero Königssee, ke kterému jsme odpoledne sjeli a absolvovali vyhlídkovou plavbu na poloostrov sv. Bartoloměje, kde je stejnojmenná kaple. Touto plavbou byla završena turistická část zájezdu a následoval odjezd do České republiky. Zdárně jsme dorazili přibližně půl hodinu po půlnoci. Upřímně děkujeme za zorganizování tohoto zájezdu (není to žádná legrace). S čím dál větším odstupem máme intenzivnější radost z toho, že jsme se mohli účastnit. Bylo to opravdu pékné. Zvolený program, ubytování, mše, velká trpělivost, ochota a vstřícnost manželů Hladkých. Vše, co jsme prožili, stálo za to.

Navíc: hmatatelný důkaz Boží ochrany, kdo tam byl s námi, ví o čem je řeč. Ještě jednou díky!
manželé Galatovi

III. farní den

Pohoda, dobrá nálada, hudební zážitky. Již tradičně v zámeckém parku, částečně ve stínu stromů. Snad až příliš pěkné počasí se projevilo na menší účasti farníků, na úrovni akce ale neubralo nic. Slávek Janoušek se svou kytarou, texty písní, které mají co říct a vtipným průvodním slovem, musel minimálně zaujmout všechny zúčastněné. I má šestiletá dcera si pobrukovala spolu s písničkářem. Pro děti oblíbená soutěžní stanoviště... Díky mládeži, že nás stále baví a vymýšlí nové zábavné úkoly! Koloběžka byla dost dobrá, taky bych se s chutí projela, jen najít tu odvahu. A potom Richard Čanaky se skupinou F.B.I. Vůbec se nedivím, že je mezi mladými tak oblíbený. I já si ho zařadila do této

kolonky, i když o mém mládí by se už dalo lehce spekulovat. Slova, kterými uváděl své písně, mě nutila k zamyšlení, několikrát i k salvám smíchu. Je to dar mít co říct, dotknout se našich srdcí. Richard ho objevil a využívá. Díky Bože, že si svou víru můžeme prohlubovat i hudební formou! Sestry Josefa a Benedikta roztančily davy těch odvážnějších z nás, my ostatní jsme zvládli alespoň ukazovačku – hymnu z Klokot. Společná modlitba a požehnáni pod širým nebem má zvláštní kouzlo a náboj, pocit důvěry v Boží blízkosti určitě nejen pro mě. Velké díky všem, kteří nelitují námahy, aby se takové akce konaly. Co říci závěrem? Snad jen: kdo nebyl, může litovat.

Blanka Zbořilová

Výlet dětí z náboženství na Pálavu

Letošní výlet pro děti z náboženství na ukončení školního roku se konal již po osmé.

Vyrazili jsme jednoho brzkého červnového rána od slavkovského kostela, plni elánu a pozitivní energie, kterou jsme hýřili a šířili. Cestou autobusem jsme mohli vidět ráno probouzející se do nového dne. Vystoupili jsme za obcí Perná, odkud jsme se vydali vzhůru na Pálavu. Došli jsme na Soutěsku, kde jsme si krátce odpočinuli a pokračovali dále v putování k Dívčím hradům. Jakmile jsme všichni vystoupali poslední schody, čekala nás odměna v podobě krásného výhledu do krajiny a - dnes už - zříceniny Dívčích hradů. Z výšky jsme mohli spatřit také zdejší obce a různorodou krajinu. Jelikož zůstala ještě trocha ranní mlhy a pára z lesů stoupala výš a výš nenabídla se nám výhled do Rakouska. Na Dívčích hradech jsme někteří prolezli „každou díru“ a přečetli si něco o jejich historii. Pak už jsme se vydali na zpáteční cestu do Pavlova, kde na nás čekal autobus, který nás zavezl do Hustopečí ke kostelu. Hned na první pohled bylo znát, že jde o moderní stavbu!

Vešli jsme dovnitř a rozhlíželi se kolem sebe. Tamější pan farář nám řekl pár slov o tomto místě a už začala mše svatá. Po ní jsme dostali rozchod po městě. Ve tři hodiny odpoledne odjžděl autobus do Kurdějova, kde nás čekal labyrint podzemních chodeb. Na cestu by nám svítily jen svíčky, kdyby si někteří z nás nepomáhali moderní technikou – mobilními telefony. Procházeli jsme podzemními chodbami s napětím, kam nás cesty zavedou. Pár se nás snažilo vžít se v myšlenkách do minulosti a přemýšlet, jak to tam asi dřív bylo a k čemu chodby sloužily. Po této napínavé prohlídce jsme se shromáždili před farou v Kurdějově a poděkovali Bohu za naši cestu, při které nás doprovázel. Cestou zpátky jsme si převážně sdělovali své dojmy nebo spali. Někdo byl rád, že už naše cesta míří domů a někomu se zase vůbec nechtělo. Všichni jsme si ale odvážili krásné zážitky a radost ze společně stráveného dne. Chtěli bychom poděkovat otci Milanovi, který tento výlet nejen naplánoval, ale také ho s námi celý prožil. Děkujeme a těšíme se na další – stejně úspěšný!

Kateřina Mertová

Farní tábor v Rakoveckém údolí

26. 7. 2008 – den, kdy jsme odjížděli na tábor do Rakoveckého údolí, kam jsme se vydali už několikrát, protože je tam krásné prostředí a hezké zážitky. Na táboře jsme strávili báječných jedenáct dní. Ještě tentýž den začalo naše putování po Anglii a letošní téma tábora bylo „Rytíři kulatého stolu“. Byli jsme rozděleni do pěti skupinek: sir Tor, sir Elyen white, sir Ector, lady Agravain a lady Tristram. V těchto skupinkách jsme potom plnili úkoly a soupeřili s ostatními skupinkami. Všichni, kteří byli na tomto táboře poprvé, rychle zapadli mezi ostatní a našli si nové kamarády. Ti, co tam jezdí už déle, se mohli vidět se svými starými kamarády, ale také se seznamovali

s novými. Všichni se bavili se všemi a snažili se s každým vycházet. Vedoucí se s námi vypravili na koupání v rybníce do Jedovnic. Někteří nařikali nad dlouhou cestou, ale odměnou byl rozchod po městě s vedoucími a poté také koupání v rybníce. Jen některým se do vody chtělo. Poté, co jsme se osvěžili v rybníce, vydali jsme se na cestu zpátky do tábora, kde na nás čekala večeře. Na táboře panovala přátelská, příznivá a radostná atmosféra a každý se v ní cítil dobře. Každý se radoval z úspěchů své skupinky a nebo ze splnění hodností. Nikomu nechyběl úsměv na tváři. Všichni si užívali každého nového dne a společně prožitých prázdnin.

Katka Mertová

Farní tábor se uskutečnil ve dnech 26. 7.–5. 8. 2008 v Rakoveckém údolí. Zúčastnilo se 34 dětí, o které se starali otec Petr Mareček, 12 vedoucích a asistentů, stravu zajišťovaly dva manželské páry z řad rodičů dětí. Tématem letošního tábora se stal král Artuš, rytíři kulatého stolu a nechyběl ani kouzelník Merlin. Děkujeme všem, kteří se zasloužili o uspořádání tábora.

Setkání mládeže na Velehradě

Ve dnech 18.–20. července se na Velehradě uskutečnilo pod názvem ActiV8 setkání česko-slovenské mládeže. Proběhlo souběžně se světovým setkáním mládeže s papežem Benediktem XVI. v australském Sydney, a to u příležitosti oslavy světového dne mladých. Z naší farnosti se setkání zúčastnilo kolem 15 mladých. V souvislosti s touto informací je dobré zmínit, že 14. července vyrazila ze Šlapanic skupina asi 80 poutníků brněnské diecéze putující právě na Velehrad. Ten

samý den večer dorazili poutníci do Slavkova, kde povečeřeli a měli společný program v kostele. Poté byla většina poutníků přidělena do rodin farníků ochotných poskytnout nocleh. Organizační tým nocoval na faře. Následující den ráno se všichni sešli v kostele ke společné mši sv. a poté pokračovali ve své cestě. Poutníci byli s ubytováním v rodinách velmi spokojeni a děkují tímto místním lidem za jejich pohostinnost a vlídné přijetí.

redakce, s přispěním s. Gregorie

Pěší pout' na Velehrad

Ze slavkovské farnosti vyšlo 21. srpna celkem 14 poutníků. Vydali se ti, kteří se rozhodli v tyto dny zastavit, nespěchat a pro Pána něco obětovat. Po prvním zastavení v Žarošicích jsme se spojili s vranovským proudem poutníků, nyní nás tedy bylo asi 150 (jen pro zajímavost nejmladšímu poutníčkovi bylo půl roku). Cesta byla provázena sluníčkem a pestrým programem. Bylo možné přijmout svátost smíření u několika kněží. Kdo chtěl, mohl se zapojit a zaposlouchat do různých rozhovorů se „zajímavými osobnostmi“, rovněž nechyběly modlitby a vytrvalý zpěv. Pokud se poutník věnoval aktivně duchovní strán-

ce, zjistil, že cesta ubíhá velmi rychle. Poutníci z Vranova nad Dyjí s sebou nesli ostatky sv. Klementa Maria Hofbauera, které budou vloženy do oltáře nového kostela v Šumné. V obcích, kde jsme nocovali, jsme byli srdečně přivítáni a občerstveni a po nezbytném odpočinku se konaly zábavné veselé večery, kterých se ujali především mladí, a to s vírou, ochotou a nadšením. Na Velehrad, kde nás přivítal hlahol zvonů, úspěšně dorazilo asi 645 poutníků z různých míst. Byla zde možnost vstoupit do společenství „Čistých srdcí“, což bude zajisté zejména pro dnešní dobu přínosem.

I. K.

Úcta k matce a otci

Nedávno přišla na farní úřad paní středního věku. Přinesla parte, oznamující úmrtí matky. Prohlásila, že plní přání devadesátileté stařenky, které našli po její smrti napsané, a tak že dává parte a žádá o nějakou tu vzpomínku, nebo co se to vlastně dělá. Naše upozornění, že matka byla praktickou členkou naší farnosti po celý život a že by proto měla mít církevní pohřeb za účasti kněze, paní odmítla. Tato suverénní dcera si asi dobře neuvědomila,

že nezařizuje svůj pohřeb, ale matčin a že obřad má být vykonán podle přání a vyznání zesnulé a ne pozůstalých. Cti otce svého i matku znamená mít úctu k jejich životu i víře. Nebyl to případ jediný, ba stává se dost často. Vždycky mi při tom připadá, jak by dítě zapřelo matku nebo otce. Pokaždé pak mi zůstává smutek v srdci a duše pláče. A co vaše duše, paní?

P. Josef Dobiáš, Holubice

Projekt Antiochie

Letos o prázdninách jsem se zúčastnil misijní akce pořádané každým rokem bohoslovci kněžského semináře, o níž bych vám chtěl krátce napsat. Nazývá se Antiochia podle města, ve kterém působil sv. Pavel a kde byli učedníci poprvé označeni jako křesťané (srov. Sk 11,26). Tato akce se konává každé prázdniny již od počátku 90. let vždy na dvou místech, jedno se vybírá v Čechách a druhé na Moravě. Zpravidla je to někde v pohraničních oblastech bývalých sudet, kde je to s vírou slabší a kostely zejí prázdnotou. Účelem je přiblížit lidem, vzdáleným křesťanství, život z víry. Působení Antiochie je rozvržené do osmi prázdninových týdnů. Jsou vytvořeny týmy, které se po čtrnácti dnech střídají. Každý tým má na starost někdo z bohoslovců. K nim se přidávají další spolupracovníci, většinou z řad studentů majících prázdniny. Zázemí je většinou na opuštěných farách vypůjčených od místních duchovních správců, s nimiž se také celé konání Antiochie domlouvá a v jejím průběhu se s nimi pak také spolupracuje. Každý tým si vytváří svůj vnitřní program, součástí kterého je modlitba, zajišťování si stravy a možnost vzájemného se poznávání, a pak program určený lidem z vesnice, ve které se Antiochie koná. Ještě ve školním roce se při přípravách domlouvá s ředitelem místní školy seznamovací hodina, při níž je možnost získat kontakt s dětmi a pozvat je už na jednotlivé akce. Spolupracuje se také s místními věřícími, kteří v mnohém vypomáhají a s obecním

úřadem, který také vychází vstříc a je většinou ochotný zařídit zprovoznění nepoužívané fary či poskytnout rozhlas k vyhlásování programu Antiochie. Celkový program si každý tým vytváří až na místě, v závislosti na tom, pro koho jej bude možné vytvářet. Většinou to bývají děti. Přítomnost vždy asi deseti účastníků Antiochie je pro ně zpestřením prázdnin a rády se různých bojovek, olympiád, divadelních představení a táboráků zúčastní. Někdy se připojí i starší mládež. Vděčná je také nejstarší generace přicházející na pobožnosti nebo využívající možnosti posezení u čaje. Vždy se vytváří přátelské vztahy, a pak i děti rády večer zůstávají na modlitbu v kostele, a tak poznávají i prostředí, kam by jinak nezavítaly. Letos jsem byl na Antiochii podruhé, tentokrát v Ryžovišti u Bruntálu s dalšími sedmi účastníky. Bylo pro mě povzbuzením vidět, jak každý ze členů tohoto týmu dokázal přinést něco osobního pro tvorbu společného programu. Není to jen snaha poskytnout něco pro místní, aby byl probuzen jejich zájem, s čím se tady člověk setká, ale sám je z toho obohacen, když může s lidmi, kteří se na Antiochii přihlásí, spolupracovat. Výsledek Antiochie nebývá po jejím skončení nijak zvlášť oslňující, většinou se vše vrátí do starých kolejí a kostel v jejím prázdninovém působení znovu oslíří, ale myslím si, že v paměti místních na ni zůstane dobrá vzpomínka a kdo ví, jestli ne u někoho i něco víc.

Martin Kohoutek, bohoslovec

Celostání setkání hnutí MM

(modlících se matek) se konalo 6. a 7. 9. na Biskupském gymnáziu v Brně a společně se 300 zúčastněnými z celé republiky tu bylo i několik žen – maminek z naší farnosti. Otec biskup Vojtěch ve svém úvodním pozdravení mimo jiné pronesl, že „takové rozpětí modliteb, které vzniklo během několika málo let, ještě církev nezažila.“ Přednáškový blok vyplňovali např. V. Williams (zakladatelka MM), Marek Orko Vácha nebo Katka Lachmanová.

Ve Slavkově funguje několik skupinek MM – od nejstarších po nejmladší – noví zájemci se mohou informovat na faře.

redakce, s přispěním V. D.

Katolická charismatická konference 2008

Proběhla ve dnech 9. – 13. 7. opět na brněnském výstavišti. Letošní mottem se stala slova z Písma: „Kdybys znala Boží dar...“ (Jan 4,10).

Ubytování jsme byli na vysokoškolských kolejích a můžu říct, že vychytáním drobných organizačních chybiček z loňska, byla letošní konference super. V úvodu celé akce nám v brněnské katedrále požehnal náš otec biskup Vojtěch. V nabídce duchovního programu byla celá řada oslovujících přednášek. Z těchto se mě dotklo téma P. Tomáše Holuba: „Pokání a naše úhybné manévry“ (Jan 4,18), ze kterého cituji několik vět: „Pokání nastává ve chvíli, kdy člověk pozná, že selhal. Jestliže se nepostaví k tomuto selhání poctivě a nepřizná své chyby, je to jen pokání navenek.

Jestliže však o selhání ví a poctivě je přizná, je Bohem obdarován milostí pláče. Blahoslavení ti, kteří dokáží zaplakat nad svými hříchy!“

Také paralelní programy nás velmi lákaly, někdy jsme ani nevěděli, pro který se rozhodnout. Volných přestávek jsme využili ke skupinové modlitbě, rozhovoru s knězem a také ke vzájemnému sdílení se a nemálo důležitému občerstvení. Radostný byl i pohled na velký počet mladých rodin s dětmi – ti nejmenší zde spali a kojili se, větší řádili na odrážedlech a pro samostatnější děti byla připravena dokonce tzv. dětská konference. Domů jsme se vraceli tělesně unavení avšak duchovně osvěžení a spokojení. Tak opět za rok, dá-li Pán!

V. D.

Mše sv. pro děti 2007/08

Během minulého školního roku jsme při bohoslužbách pro děti hráli scénky ze života postav Nového zákona. Pochvala patří dětem, které se zapojovaly při čtení scének a přinášíme vyhodnocení soutěže v nalepených obrázcích:

Slavkov: 1. místo: Vránová Anežka a Terežka (35), 2. místo: Červinková Barbora, Červinka Matěj, Krbálek Pavel, Mlčoch Ondra (32), 3. místo: Jeřábková Anička, Mlčochová Hana (29), 4. Mlčoch Petr (27), 5. Martínková Daniela (26), 6. Nováková Zdislava (25), 7. Hrabovský Jiří, Jankovi Adam a Jakub (23), 8. Hrabovská Terezie, Zbořilová Natálka, Zichová Pavlínka (22), 9. Hrabovská Marie, Klínková Veronika (21), 10. Klínková Klára, Novák Zdeněk (20), 11. Klínková Kateřina (19), 12. Šujanová Barbora (16), 13. Blaháková Terežka (14), dále se účastnili: Šaňková Magdaléna, Blahák Damián, Mertová Veronika, Urbanová Nikola a Bukovská Eliška.

Hodějice: 1. místo: Hrabovská Kristýna a Terežka (27), 2. místo: Baštyřová Adriana (21), 3. místo: Kohoutek Pavel (20),

4. Kučerová Hana (15), 5. Floriánová Aneta (14).

Heršpice: 1. místo: Bedřichová Martina, (29), 2. místo: Kučerová Eliška, Šujanová Anežka, Bedřichová Alena, (27), 3. místo: Šujan Jakub (24), 4. Šujanová Bětuška (22), 5. Chaloupka David, Mudrlová Nikola.

Prosíme vás rodiče, abyste povzbuzovali děti k účasti na mši sv. pro děti v tomto roce, kdy procházíme životem sv. Pavla.

P. Milan Vavro

Farní tábor

Nový klášter Naší Paní na Vltavě

V neděli 27. července 2008 byla v naší farnosti sbírka na nový klášter s kostelem Naší Paní na Vltavě, který budují sestry trapistky. Sestry přišly do naší vlasti na pozvání kardinála Vlka z italského kláštera ve Vitorchianu, aby zde založily nový klášter kontemplativního života. Členkou tohoto řeholního společenství je naše slavkovská rodačka, sestra Miriam Kotvrdová, která byla poslána představenými po letech života v mateřském klášteře v Itálii do rodné vlasti. Sestry žijí pouze z darů, a také my jsme přispěli na stavbu kláštera a kostela, místa neustálé modlitby, který bude otevřen také lidem, kteří sem budou moci přijet a strávit zde několik dní v tichu a modlitbě. Sběrka činila 9430 Kč, z toho se vybralo ve Slavkově 5060 Kč, v Hodějvicích 2050 Kč, a v Heršpicích 2320 Kč. Sestry byly potěšeny a ze srdce nám děkují v následujícím dopise:

„Milý Otče, upřímně Vás zdravíme a děkujeme i všem farníkům za sbírku, kterou jste uspořádali na stavbu našeho kláštera a kterou jste nám předal 5. srpna 2008. Posíláme Vám také několik fotografií na památku položení základního kamene a ze dne 15. srpna, kdy pan kardinál Vlk požehnal pozemek staveniště: 5. srpna – mše sv. s panem nunciem Mons. Diegem Causerem; Mons. Michael Slavík, generální vikář pražské arcidiecéze, žehná základní kámen kláštera a kostela Naší Paní nad Vltavou; 15. srpna – mše sv. s panem kardinálem Miloslavem

Vlkem; procesí mířící na pozemek staveniště.

Děkujeme, že jste se podíleli na této události, tolik důležité v životě našeho společenství. Bylo pro nás velkým povzbuzením a radostí, že se začíná uskutečňovat to, o co usilujeme. Bez mnoha lidí dobré vůle, ke kterým patříte i vy, bychom toto všechno samy nedokázaly. Prosíme vás také o modlitbu, aby stavba rychle pokračovala a aby toto naše dílo sloužilo k Boží oslavě. Ať je Pán Vaší radostí a žehná Vám ve všem, co konáte a prožíváte!“

Vaše vděčné sestry Trapistky, Poličany, září 2008.

Z promluvy nuncia při žehnání základního kamene: „Dnes jsme svědky mimořádné události: požehnání a položení základního kamene kláštera sester kontemplativního života v zemi, ve které se díky převažujícímu konformismu a neblahým dějinám veřejné přesvědčení chlubí, že je nejsekularizovanějším národem v Evropě.

Nicméně tu a tam jsou zde již přítomny nebo povstávají oázy intenzivní a radikální spirituality: sestry karmelitky, otcové trapisté a nyní sestry trapistky. Řekl jsem „oázy“, protože jsou to malá místa života ve vyprahlé zemi. Mají nezměrný význam jak uvnitř církve tak i mimo ni. Uvnitř zvlášť, protože naše církve potřebuje účinná znamení podstatného a chybí jí horlivost a nadšení, se kterými by ukazovala tvář Krista, neznámého, když nedala příležitost setkat se s ním.“

Sestavil P. Milan Vavro

Nehoda

Jedná mladá paní jela z práce autem, které si koupila den předtím. Její manžel na ten model dlouho šetřil. Na přeplněné křižovatce narazila blatníkem do nárazníku jiného auta. Strašně se rozplakala, jak takovou škodu vysvětlí manželovi? Druhý řidič trval na tom, že je třeba sepsat pojistnou událost. Když žena začala hledat dokumenty ve

velké hnědé tašce, vypadl z ní jakýsi lístek. Rozhodnými tahy mužského písma na něm stálo: V případě nehody si pamatuj, že miluji Tebe, ne to auto. – To bychom měli mít na paměti všichni a neustále. Kdybychom stejný čas a stejnou pozornost věnovali lidem, svět by vypadal jinak.

P. Josef Dobiáš, Holubice

Slavnost požehnání nového zvonu v Hodějicích

Den 24. srpna 2008 byl v Hodějicích obzvlášť významným dnem. Slavily se nejen hody v den svátku svatého Bartoloměje, ale při této příležitosti byl požehnaný nový zvon odlitý firmou Perner v Passově, kam se vypravili i někteří občané z Hodějic v červnu letošního roku. Každý úder nového zvonu vyslovuje naši modlitbu k svatému Bartoloměji a též k andělům strážným. Proto byl také zvon požehnaný v tento hodový den. Během prázdnin se uskutečnily potřebné přípravy tak, aby v hodový den mohl být zvon požehnaný u radnice naší obce, převezen koňským spřežením ke kostelu sv. Bartoloměje, vyzvednut na věž a během slavné hodové mše přichystán k prvnímu zvonění. Většina kostelů mívá nejméně tři zvony, které bývají laděné do mollových stupnic. Nyní nám třikrát denně zvoní nový zvon b1 o průměru 84 cm a hmotností 398 kg. Před každou bohoslužbou se k němu přidá náš starý zvon d2, o průměru

68 cm a hmotností kolem 218 kg, který byl odlit v Brně r. 1714. Hladký plášť zvonu zdobí obrázek P. Marie a sv. Josefa s Ježíškem na protějších stranách. Srdce zvonu je kované. Aby byl souzvuk kompaktní, je třeba přidat ještě zvon e2, který by měl být nejmenší. Snad se nám časem podaří i tento malý zvon nechat odlít.

Děkujeme Obci Hodějice za spolufinancování nového hodějického zvonu, panu děkanovi, ministrantům, všem krojovaným a těm, kteří se podíleli na brigádách při úpravě věže, děkujeme také za koňské spřežení, za pěknou výzdobu kostela i zvonu a všem, kteří se podíleli na průběhu a organizaci celé akce. Poděkování patří také panu Václavu Horákovi, náměstkovi hejtmána Jihomoravského kraje, který se oslav též zúčastnil. Děkujeme všem, kteří na svůj zvon přispěli nebo chtějí přispět při bohoslužbách!

Za Hodějice Mgr. Kateřina Šujanová

Nový zvon sv. Bartoloměj má tón b1 + 2s, průměr 84 cm, hmotnost 398 kg. V horním věnci je nápis: *Věnovali farníci a obec Hodějice*. Pod obrázkem sv. Bartoloměje modlitba: *Svatý Bartoloměji, vypros Hodějicím hlubokou víru, vzájemnou lásku a nezlomnou naději, že v Bohu je naše budoucnost*. Z druhé strany je znak Hodějic a nápis: *Svatí andělé strážní, chraňte nás před zlem a nebezpečím a vedte nás k Bohu*. Srdce je ručně kované, uchycení zvonu na dubové hlavě. Zvonění bude motorové s řízeným procesorem, ovládání spínacími hodinami. Cena zvonu včetně pohonu a ovládání je 349 000 Kč. Přispěli: Obec Hodějice 250 000 Kč, účelové sbírky v kostele 5800 Kč, v darech od farníků 16 600 Kč, celkem 272 400 Kč. Chybějící částka 76 600 Kč bude uhrazena z nedělních sbírek. Chci ještě jednou poděkovat všem, kteří se podíleli na pořízení zvonu a přípravě i průběhu slavnosti.

P. Milan Vavro, farář

20 let od postavení varhan v kostele Vzkříšení Páně ve Slavkově u Brna

Varhany byly postaveny firmou Dřevopodnik města Brna v roce 1988 jako opus 85 ve skříni někdy z poloviny 19. stol., s největší pravděpodobností varhanáře Harbicha. Tato skříň byla dle konstrukčních prvků původně rozdělena na dvě symetrické, samostatně stojící části u stěny kůru a zadní pozitiv umístěny v zábradlí. V této skříni byl až do přestavby nástroj firmy Tuček? na mechanickém kuželkovém systému. Dnes mají varhany dva manuály à 56 a pedál 30 tónů. Jedná se o nástroj pneumatické tlakové kuželkové traktury.

V prospektu (viditelné píšťaly v čele skříně) jsou některé píšťaly původní Harbichovy s labiem ve tvaru oslího hřbetu a nad špicí zdobené výstupkem – střední část prospektu, boční pole jsou osazena píšťalami původně rejstříku geigenprinzpal z vnitřku původního nástroje z poloviny 19. stol. V nástroji je několik časových vrstev píšťal od píšťal z původních harbichových varhan, z ručně hoblovaného cínového plechu, dále dost píšťal z cca konce 19. stol. z cínu i zinku (tovární výroba – Tuček?), dva jazykové rejstříky od bratří Paštíků (Trompeta a Pozoun přenesené z brněnského Petrova) až po nové píšťaly z přestavby firmy Dřevopodnik z 80 let z cínu i zinku. Uvnitř nástroje je spousta prospektových píšťal zinkových s vysazenými labii. Také firma Dřevopodnik použila tedy píšťaly z různých

varhan a různého stáří. V kostele je velká ozvěna a dozvuk cca 5 s.

Dispozice nástroje:

I. Manuál: Pommer krytý 16, Principál 8, Flétna 8, Kvintadena 8, Salicionál 8, Oktáva 4, Flétna dutá 4, Fugara 4, Kornet 2 2/3, Superoktáva 2, Mixtura 1 1/3, Trompeta 8.

II. Manuál: Křt 8, Viola da Gamba 8, Vox celestis 8, Principál 4, Flétna vršenová 4, Nasard 2 2/3, Flétna Lesní 2, Tercie 1 3/5, Roh noční 1, Akuta 1, Klarinet 8, Tremola.

Pedál: Principábas 16, Subbas 16, Křt tichý 16, Oktábas 8, Flétnabas 8, Kvintabas 5 1/3, Chorálbas 4, Pozoun 16.

Spojky: II – I 8, II – I 4, II – I 16, I – I 4, II – II 4, II – II 16, I – P 8, II – P 8, 3 volné kombinace, 4 pevné, anulátor pedálu, vypínač jazyků, crescendový válec, vypínač válce, žaluzie II.

V tomto roce proběhla větší oprava varhan:

Oprava a seřízení klaviatury, pedálu a zařízení v hracím stole, vysazení všech píšťal a vyčištění tlakovým vzduchem, vyčištění píšťalnic (vysátím), oprava poškozených píšťal, znovu osazení vyjmutých píšťal, seřízení traktury, naladění píšťal a intonace dříve neodborně intonovaných. Vyčištění a oprava jazykových píšťal: Trompeta, Klarinet, Pozoun, intonování jazyků, oprava regulátorů vzduchu, výměna filtrů, dotěsnění spojů. Práce provedla firma A.Q. Attentus Qualitatis s.r.o. – MgA Martin Bednařík a kolegové. *P. Milan Vavro*

V Heršpicích nové vybavení interiéru

Na hody v neděli 21. 9. vstupovali farníci do kostela sv. Matouše s překvapením. Zmáčknutím kliky si všimli, že nejen klika, ale i dveře jsou nové, dubové, s novým kováním a těsněním. Těmi starými do kostela foukalo a netěsnily. V kostele je nová dubová zpovědnice, která byla při hodové mši svatě požehnána. Ministranti mají nové lavičky, umístěné podél zdi pod okny. Tyto nové věci byly pořízeny celkem za

119 tis. Kč, z darů a sbírek našetřených v minulých dvou letech. Na zadní zdi je mezi okny instalovaná dubová socha Panny Marie s Ježíškem, dar od německých katolíků, který zprostředkoval otec Petr Mareček. Ještě schází doplnit křížovou cestu, lustry a několik podstavců pod květiny a sochu. Věřím, že se nám podaří i tyto poslední věci opatřit a interiér kostela tak dokončit. *P. Milan Vavro*

Oprava kostela sv. Antonína v Němčanech

Od května probíhají práce na generální opravě interiéru. V první fázi bouracích prací pomohli výrazně farníci (muži, hoši, ale i ženy a dívky) při vystěhování inventáře, osekání omítek, odstranění dlažby, výkopu 50 cm zeminy, navážení štrčku a betonu. Při těchto pracech bylo zjištěno, že původní kostelík sv. Antonína byl založen v roce 1676 a nacházel se pouze v zadní části (než se kostel rozšiřuje k bočnímu vchodu) ve velikosti asi 5 x 5 metrů. V průběhu provádění sanace zdiva bylo po částečném odstranění vnitřních omítek a podlahy dokumentováno kamenné zdivo původního objektu na kamenných základech o délce cca 443 cm. Základové zdivo tohoto objektu je položeno níže zhruba o cca 10–15 cm proti základům nynějšího objektu. K tomuto zdivu byla na západní straně přistavěna věž. Kostel byl přestavěn v roce 1731 na půdorysu kříže s velmi krátkým příčným ramenem. Později, patrně před rokem 1872, byl kostel rozšířen o presbytář. V roce 1872 byla přistavěna sakristie. Po roce 1918 rozšířena hudební kruchta a v 60. letech 20. století byl upraven další přístavbou přístup na věž. Letos, v roce 2008, bude uskutečněna poslední, již sedmá přístavba zpovědní místnosti vedle věže.

Po provedení odvětrávacího kanálu kolem zdiva a nasypaní vrstvy štrčku byl proveden podkladní beton. Dále upraveno vedení elektroinstalace, plynovodu a položeno potrubí nového etážového topení s plynovým kotlem v sakristii. Podařilo se zavést do sakristie vodovod. Zastaralá kovová okna byla vyměněna za nová, dubová v provedení euro. Omítky jsou sanační, proti vlhkosti. Oltářní menzy byly vystavěny nově z pálených cihel a omítnuty, později budou nataženy štukem a opatřeny barevným mramorováním. V říjnu by měl být kostel vymalován a na závěr bude položena nová dlažba z egyptského vápence béžové barvy. Korpus hlavního oltáře bude také zrestaurován v dvoubarevném provedení mramorování. Pozlacené části a andělé budou opraveny v dalších letech. Na architektonickém ztvárnění interiéru, zvláště oltářů a barevnosti se podílí otec Pavel Kryl. Vzhledem k pomalému procesu vysychání speciálních omítek, kde nelze stavbu uspěchat, bude kostel opraven nejdříve začátkem listopadu. Po instalaci nových lavic se však můžeme těšit, až spatříme celý vnitřek kostela v nové kráse. Děkuji všem, kteří na této opravě pomáhali.

Opravy provedené od června do srpna

Slavkov kostel: Dokončení druhé etapy restaurování lamp věčného světla a příprava zavěšení (celkem 120 tis. Kč, polovina z příspěvku JM kraje, letos v hodnotě 80 tis. Kč). Jde o současně původního vybavení kostela a lampy jsou památkově chráněné. Půda a věž po 13 letech vyčištěna vysáváním od vrstvy prachu (40 kbelíků), ve věži opraveny sítě proti ptactvu, snesení rozbitých tašek a materiálu z oprav, oprava schodiště. V oratoři vedle varhan soustředěn knižní a písemný archiv, jeho rozřídění a uložení do regálů, uskladnění nepoužitého inventáře, úklid všech skladových prostor a postavení nových regálů. Instalace osvětlení schodiště a půdy, reflektoru na kůru, elektrifikace svícňů v kostele. Slavkov fara: Vymalování místností sálu a tříd, nátěr některých oken a dveří, instalace zářivek, nová nábytková stě-

na s tabulí do učebny, nákup 25 židlí do sálu, postavení knihovny v sále, vybavení prostor paspartovanými fotografiemi, celkový úklid. Vyklizení půdy na obou stranách, oprava podlah na půdě, dokončení odvětrání na půdě, vyklizení sklepů. Kostel Hodějice: Dokončení detailů přístavby sakristie, úpravy v sakristii, vyklizení půdy, oprava schodiště ve věži, příprava na instalaci nového zvonu. Kostel Lutršték: Nová dubová zpovědnice ve výklenku. Nížkovice fara: Dokončení podkroví, schodiště, nátěry, oprava starého nábytku, dveří, dokončení ohradní zdi, plotů a brány, omítky soklu, zdění vchodu do sklepa, srovnání terénu, zasetí a údržba trávníků, dokončení vybavení, doplnění elektroinstalace, příprava revizí ke kolaudaci, zdařilé provedení kolaudace po několikaleté opravě. *P. Milan Vavro, farář*

Děkuvzdání za úrodu

Stůl plný výpěstků z polí, zahrad a sadů nám připomíná, že je zač děkovat. Přes opakované záplavy, tropická vedra a jiné úrodě nepřející jevy v některých oblastech naší vlasti, Bůh nám toho dal víc než dost.

V modlitbě Páně prosíme o základní potravinu – o chléb. Myslíme při tom nejen na chléb, ale na potravu vůbec a na další věci potřebné k životu. U nás málokdo ví, co to znamená hladovět. Spíše zápasíme s obezitou. Zatímco jsou na světě země, kde značná část obyvательства trpí podvýživou, většina lidí v naší civilizační oblasti bere jídlo jako samozřejmost.

Z biblické zvěsti víme, že pouští putující Izraelci přijímali jídlo jako dar. Zažili, co je hlad, a když pociťovali velkou nouzi, Bůh se o ně postaral. Seslal jim manu a měli co jíst. Manou nesměli plýtvat, nesměli ji zneužívat. Nedostali ji až do úst, museli ji sbírat, tedy pracovat. Ovšem zdaleka důležitější než jejich práce zde zřejmě byla Boží péče.

I věřící hospodář při prosbě „Chléb náš vezdejší dej nám dnes“ si nepředstavuje, že složí ruce v klín a bude jen čekat, co vyroste. Naopak, modlitbou vyjadřuje i práci. Odpovědně vykonává všechny potřebné zemědělské práce, snaží se dobře a moudře nakládat s cennou půdou v níž se odehrává zázrak růstu. Stále si uvědomuje, že to hlavní nezáleží na něm: Bůh dává růst. Proto moudrý hospodář pracuje, modlí se a očekává.

My ovšem také prosíme o dar každodenního chleba. Ale pod vlivem myšlení našeho okolí máme kdesi v povědomí, že stačí fungující ekonomika a budeme mít hojnost potravy, energie, hojnost čehokoli materiálního. Chceme chléb? Stačí, máme-li univerzální zdroj, tedy peníze. Zajdeme do obchodu, popřípadě nastartujeme auto a zajedeme do levnějšího supermarketu. Že spotřebujeme nějaký benzin a trochu ublížíme životnímu prostředí buď zcela bezmyšlenkově nebo utěšující se, že zrovna „ta naše trocha“ nehraje roli? Jenže už nejde o chování jednotlivce, ale o násilí v masovém měřítku, při němž trpí příroda, stvoření. Někdy se tomuto násilí nemůžeme vyhnout, avšak měli bychom si to vždy uvědomovat a co nejvíce je omezovat. Dnes při vši pohodlnosti tento regulační činitel nemáme. Jsme však obdaření rozumem a vůlí. Mysleme tedy na to, že vzácné Boží dary nejsou určeny k plýtvání, myslíme na druhé lidi, snažme se nebrat si více, než nám náleží.

Dnes jsme velice závislí nejen na potravě, ale i na jiných zdrojích energie. Většina dnešních energetických zdrojů je neobnovitelných. Využíváme to, co vzniklo kdysi v prehistorii, dříve než se na zemi objevil člověk, a co je tedy vyčerpitelné. Platí to o ropě, uhlí, zemním plynu, i o zdrojích pro jaderné elektrárny. Dnes si již – aspoň v teoretické úrovni – uvědomujeme, že se přibližujeme k vyčerpání zdrojů. A přesto takovými zdroji plýtváme. Náš necitlivý a sobecký přístup k vzácným darům, o něž se máme dělit s druhými lidmi, i s těmi, kteří zde mohou žít pro nás, je násilím na celém stvoření.

Ne, nevyzývám k návratu k primitivnímu způsobu života. K tomu nepřijde. Tichost, skromnost, pokora – to jsou vlastnosti, o něž je žádoucí usilovat. Nikoliv odmítání pokroku a techniky. Naopak. Naše poznávání zákonitostí ve stvoření, které s sebou přináší i různá příjemná usnadnění a ulehčení života, je nutné k tomu, abychom byli s to Boží dary odpovědně užívat a sdílet s ostatními. Práce, jíž by slovy naší modlitby měla být podepřena, záleží především, v poznávání zákonitostí, jež jsou součástí Božího stvořitého díla. Takové poznání nám pomůže s Božími dary dobře nakládat, užívat je, avšak neplýtvat jimi. Jak často člověk považuje za potřebné věci, které potřebné nejsou.

V prosbě „Chléb náš vezdejší dej nám dnes“ jsou dvě zájmena: „náš“ a „nám“. Ta navozují otázku: kdo jsme MY? Jsme to my Slavkovští, nebo my křesťané? Z ducha Písma plyne, že jsme to my lidé, my všichni lidé jsme závislí na Boží milosti a darech, my všichni potřebujeme Kristovu blízkost. Potřebujeme ji už i proto, abychom se uměli o bohaté Boží dary podílet. Vždyť země je dostatečně bohatá pro potřeby každého, nikoli však pro chamtivost každého. Kristus však vede ke sdílení. On přišel, aby zachránil lidi, On je nadějí pro svět.

Proto k prosbě o chléb náš vezdejší v modlitbě Páně připojme: Pane, děkujeme za Tvé dobré dary, které ani nedovedeme všechny spočítat. Opušť nám, když si ve svém srdci říkáme, to moje ruce a naše síla nám dala toto bohatství. Dej, ať pamatujeme na Tebe, který nám dáváš moc k nabytí dobrých věcí a pohlížíš na nás bez rozdílu jako na své děti, které si Tvých darů váží a neplýtvají jimi. *JUDr. Miloslav Honek*

Osmisměrka

Príslovi: Kdo jí cibuli, k tomu nechodí lékař. Kdo jí česnek... (dokončení v tajence)

k	ú	s	t	t	k	a	r	t	a	b	o	s	o	d
l	o	e	r	a	h	a	v	d	o	v	r	t	u	ů
k	s	l	á	á	o	m	k	r	k	u	t	š	o	m
t	n	o	v	s	d	o	r	t	í	t	e	m	s	e
u	r	m	a	t	y	n	i	n	e	z	o	r	a	n
n	u	c	h	á	n	a	k	e	s	o	r	n	á	t
a	k	o	k	n	o	a	a	o	o	r	e	l	d	
í	a	u	y	e	p	h	n	e	š	m	r	a	k	i
s	l	m	k	k	o	l	o	s	u	p	s	e	n	o
k	o	p	a	n	á	d	š	á	l	a	o	o	p	.

Slova k vyškrtání:

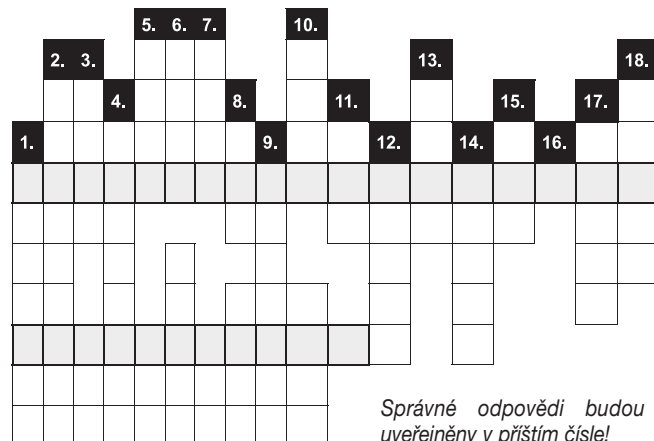
úl, op, kos, dům, mol, mls, rak, mše, sob, vrt, krk, hod, koš, sup, koka, orel, seno, pony, mošt, test, tuna, pero, ruka, duše, šála, omen, váha, dort, noha, kluk, tráva, ornát, kolos, kapka, smetí, karta, stánek, sekaná, odvaha, kopaná, narozeniny

autor: MIŠ

Křížovka

Hádanka: Co je na světě nejspravedlivěji rozděleno?

(Odpověď najdete v tajence křížovky)

1. Věc používaná k ořtení bot
2. Snížení rychlosti
3. Rohaté domácí zvíře; plaz
4. Vlastnost koule
5. Zvuk po blesku; květen
6. Zkratka a tak dále; třepat
7. Jehličnan; opak noci
8. Takhle; překlenutí řeky
9. Prosba
10. Asi; plátěné obydlí
11. Kouř; písmeno „E“
v morseovce
12. Letní měsíc
13. Žert
14. Kořenová zelenina
15. Hlodavec
16. Chemická značka síry
17. Část dveří
18. Nečistota

Správné odpovědi budou uveřejněny v příštím čísle!

autor: MIŠ

Varhanní koncert v neděli 5. října v 17.00 hodin ke 20. výročí postavení varhan ve farním kostele Vzkříšení Páně ve Slavkově u Brna. Účinkuje Jan Šprta. Vstupné dobrovolné.

Jan Šprta – narozen 30. 4. 1989. V současné době studuje hru na varhany na brněnské konzervatoři ve třídě Mgr. Petra Kolaře. Zabývá se rozmanitou varhanní literaturou od pozdní renesance až po hudbu 20. století. Zúčastňuje se varhanních interpretačních soutěží. V roce 2006 se stal vítězem Mezinárodní soutěže mladých varhaníků v Opavě.

Tělocvična pro muže bude zajištěna od října do března každou neděli na ZŠ Tyršova v době od 19 do 20 hodin. První tělocvična bude 5. října 2008. Všichni, kdo mají zájem si zahrát rekreační fotbalék jsou vítáni. Zájemci, přihlaste se u p. Pavla Galaty.

Skrze svátost křtu se znovu narodili:

Adéla Anna Holubářová z Němčan
*2008, pokřtěna 22. 6. 2008

Sebastian Pavluš z Heršpic
*2008, pokřtěn 22. 6. 2008

David Blackmore ze Slavkova
*2008, pokřtěn 22. 6. 2008

Daniel Petr Drinka ze Slavkova
*2006, pokřtěn 21. 9. 2008

Kateřina Jančíková ze Slavkova
*2008, pokřtěna 21. 9. 2008

Amalia Marie Džumanijazova
ze Slavkova
*2008, pokřtěna 21. 9. 2008

Do svátosti manželství vstoupili:

Jiří Brandejs z Trnova
a Petra Kostelková z Němčan
oddáni: 21. 6. 2008

Kamil Zborovský z Vážan n. Lit.
a Kateřina Severinová ze Slavkova
oddáni: 21. 6. 2008

Hynek Kovařík z Němčan
a Jarmila Vránová z Němčan
oddáni: 26. 7. 2008

Petr Sotolář ze Slavkova
a Iva Kražová ze Šlapanic
oddáni: 2. 8. 2008

Petr Drinka ze Sence
a Martina Slezáková ze
Slavkova
oddáni: 9. 8. 2008

Ludvík Jachymiák z Němčan
a Ludmila Hrazdílková
ze Slavkova
oddáni: 6. 8. 2008

Hynek Charvat ze Slavkova
a Marie Paterová z Němčan
oddáni: 27. 9. 2008

Ve společenství víry a na- děje jsme se rozloučili:

Jindra Holcová ze Slavkova
*1930, † 15. 5. 2008

Zdeňka Kocourková ze Slavkova
*1921, † 19. 5. 2008

Josef Andrla z Němčan
*1930, † 18. 5. 2008

Naděžda Svěčená z Němčan
*1914, † 2. 6. 2008

Marie Tomková z Němčan
*1932, † 8. 6. 2008

Blažena Hálová z Němčan
*1923, † 24. 6. 2008

Marie Dvořáková ze Slavkova
*1948, † 19. 7. 2008

Božena Mrázková ze Slavkova
*1926, † 20. 7. 2008

Aloisie Procházková z Němčan
*1918, † 28. 7. 2008

Verona Oslíková ze Slavkova
*1926, † 3. 8. 2008

Anežka Kozlíčková ze Slavkova
*1919, † 5. 9. 2008

Sestra Marie Melánie Filipová
ze Slavkova
*1930, † 18. 9. 2008

Poutní zájezd do Tyrolska a Bavorska

Duchovní obnovy v Domě Svaté Rodiny

Pro ženy všech věkových kategorií na téma: „Jednota v manželství a v rodině v síle Ducha Svatého“ v sobotu 11. října 2008 od 9.00 do 18.00 h, vede o. Adam Rucki.

Pro muže na téma „Modlitba, vztahy a práce“ v sobotu 29. listopadu 2008 od 9.00 do 17.00 h s vojenským kaplanem P. Martinem Vařkou.

Pro děvčata a chlapce od 17 let „Dobrodružství s Bohem“ v sobotu 6. prosince 2008 od 9.00 do 17.00 h s vojenským kaplanem P. Janem Pacnerem.

S sebou přezůvky s bílou podrážkou, finanční příspěvek, oběd zajištěn. Ohlaste se nejpozději den před obnovou, tel. 544 523 241, e-mail: ssnd@seznam.cz

Program římskokatolické farnosti

• **Příprava biřmovanců:** mládež v pátek od 18 hodin, dospělí mají první setkání v neděli 28. 9. v 19 h na faře (další bude dohodnuto tam).

• **SIS – Slavkovská iniciativa smíření 2008** v sobotu 4. 10. Křenovice, obecní sál, od 10 h přednáška na téma „Máme rádi naši zemi“, diskuze, 13 h 100 let duchovní správy v Křenovicích, 14.30 akt u pomníku Kutuzova a na hřbitově, 15.30 h ekumenická bohoslužba v kostele sv. Vavřínce, 19 h na zámku ve Slavkově koncert Dětského pěveckého sboru Melodia z Považské Bystrce.

• **Biblický kurz „Pavel – křesťan, misionář, světoobčan a Daniel – prorok“** – nabídka zájemcům o studium Bible, kteří s užitkem chtějí čerpat z Božího slova pro svůj život. Jde o šest setkání ve čtvrtek od 9. října na BiGy v Brně, informace na internetu.

• **Farní divadlo Simsala Bim hraje představení W. Shakespeara Huce benátský** pro děti do 10 let (nevhodné)

Premiéra v sobotu	25. 10. 2008 v 19.00
1. repríza v neděli	2. 11. 2008 v 19.30
2. repríza v sobotu	8. 11. 2008 v 19.00
3. repríza v neděli	9. 11. 2008 v 16.00
4. repríza v sobotu	15. 11. 2008 v 19.00
5. repríza v neděli	23. 11. 2008 v 19.00
6. repríza v neděli	30. 11. 2008 v 16.00
7. repríza v neděli	11. 1. 2009 v 16.00
Derniéra v neděli	18. 1. 2009 v 19.00

Mše svatá v penzionu, čtvrtek 2. 10. v 8.00.

Svatost smíření, čtvrtek 2. 10. farní kostel 18–19 h.

Návštěvy nemocných, čtvrtek 2. 10. Němčany a Hodějice, pátek 3. 10. Slavkov.

Modlitba první soboty 4. 10. v 7.30 Slavkov (růženec, mše sv.).

Misijní most modlitby, sobota 18.10. od 20.30 h ve farním kostele. Každý desátek obětujeme za jeden kontinent.

Misie a církev v Africe, promítání se slovem z cesty P. Petra Marečka do Tanzanie na celosvětové zasedání Katolické biblické federace, farní kaple, pátek 17.10. v 19.00 h, neděle 19. 10. v 19.00 h.

Misijní neděle, 19.10. sbírka na misie.

Svatost smíření, čtvrtek 30. 10. farní kostel 18.00 – 19.00.

Mše svatá v penzionu, čtvrtek 30. 10. v 8.00.

Návštěvy nemocných, čtvrtek 30. 10. Němčany a Hodějice, pátek 31. 10. Slavkov.

Slavnost všech svatých, 1. 11. Slavkov, 7.45 modlitba první soboty, 8.30 mše sv.

Vzpomínka na věrné zemřelé, 2.11. neděle, pobožnosti na hřbitovech.

Dušičkový týden, mše sv. na Špitálce dle oznámení.

Bohoslužba za padlé v bitvě u Slavkova, Slavkov, sobota 22.11. v 18.00.

Slavnost Ježíše Krista Krále, neděle 23. 11. sbírka na diecézi.

Modlitba za mír, sobota 29. 11., 9–21 h farní kostel.

Úřední hodiny na faře:

středa 9.30–12.00 h, pátek 15.00–17.00 h

Kontakty na kněze a farnost:

tel. 544 221 587, mobil 604 280 160

URBÁNEK Časopis farního společenství ve Slavkově u Brna, Němčanech, Hodějicích, Heršpích. Ročník XI, číslo 3/2008. Vyšlo 28. září 2008.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Slavkov u Brna.

Uzávěrka příštího čísla 7. prosince 2008.

Příspěvky dejte na faru, nejlépe zašlete mailem na adresu rkf.slavkov@biskupstvi.cz

Sponzorský tisk: OLPRINT, Jaroslav Olejko, Šlapanice